

เป็นทารกหญิงแท้จริงแล้วลำบาก

กว่าที่ทารกเพศหญิงในครรภ์จะมีโอกาสได้ออกมาดูโลกนั้นแสนยากลำบากในบางสังคมที่นิยมการมีลูกผู้ชาย และในบางครอบครัวที่มีใจอคติร้าย โดยมีเทคโนโลยีอัลตราซาวด์เป็นอุปกรณ์สนับสนุน

คำว่า gendercide ในภาษาอังกฤษนั้นหมายถึงการฆาตกรรมเพศใดเพศหนึ่งอย่างเป็นกอบเป็นกำ ถ้าเลือกฆ่าเพศหญิงก็เรียกว่า femicide ถ้าชายก็เรียกว่า androicide และถ้าฆ่าเด็กก็เรียกว่า infanticide

เป็นที่ทราบกันดีว่าสังคม จีน อินเดีย เกาหลี ไต้หวัน สิงคโปร์ หรือแม้แต่สังคมคอมมิวนิสต์เก่าในฝั่งตะวันตกของบอลข่านและคอเคซัส หรือแม้แต่คนอเมริกันเชื้อสายจีน หรือญี่ปุ่นที่ชื่นชอบการมีลูกชายกว่าลูกผู้หญิง

เหตุผลของการฝังใจในการมีลูกผู้ชายน่าจะมาจากเหตุผลทางธรรมชาติที่ผู้ชายแข็งแรงกว่า ดุดันและเด็ดเดี่ยว นอกจากนี้การมีลูกผู้ชายทำให้มีแรงงานที่จะช่วยครอบครัวทำการเกษตรได้มากกว่าการมีลูกผู้หญิง

เข้าใจว่าเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์เช่นนี้ได้บัพพันในบางสังคมไปสู่การนิยมมีลูกชายต่อเนื่องมาเป็นเวลานานนับพันปี จนกลายเป็นประเพณีที่ฝังรากลึก และนำไปสู่ความเลวทรามในการฆ่าทารกเพศหญิงในครรภ์

สมัยก่อนเราเคยได้ยินการที่พ่อแม่ฆ่าลูกที่เกิดใหม่หากเป็นหญิงในจีนและอินเดียด้วยการเอาถุงทรายเล็กๆ ใส่ปากและบีบปากให้หายใจไม่ออก หรือไม่ก็บีบจมูก ปัจจุบันมีหลักฐานว่ายังมีการฆ่าทารกหญิงในครรภ์ และฆ่าเด็กหญิงก่อนอายุครบ 6 ขวบในอินเดีย

โดยปกติธรรมชาติจะให้เด็กผู้ชายเกิดในสัดส่วนที่มากกว่าเด็กผู้หญิงเล็กน้อย เนื่องจากทารกชายไม่แข็งแรงเท่าทารกหญิงและมักตายด้วยโรคในวัยทารกมากกว่าเด็กหญิง

อย่างไรก็ดีตัวเลขสัดส่วนทารกชายและหญิง ในอินเดียทางเหนือและจีนมีสัดส่วนเด็กชายมากกว่าอย่างผิดสังเกต ในจีนมีสัดส่วนเด็กชาย 108 คนต่อเด็กหญิง 100 คน (108:100) สำหรับช่วงคนที่เกิดในปลายทศวรรษ 1980 แต่สำหรับช่วงคนที่เกิดในต้นทศวรรษ 2000 สัดส่วนดังกล่าวได้กลายเป็น 124:100 ในบางมณฑลของจีนตัวเลขสัดส่วนบิดเบือนถึงขนาด 130:100

ในไต้หวัน สิงคโปร์ และประเทศในแถบบอลข่านและคอเคซัสล้วนมีสัดส่วนที่บิดเบือนเช่นเดียวกัน ตัวเลขของอินเดียแสดงให้เห็นว่าความบิดเบือนของสัดส่วนเพศได้เพิ่มมากขึ้นอย่างผิดสังเกต สำหรับเด็กแรกเกิดถึง 6 ขวบในปี 1971 จะมีเด็กหญิง 952 คนต่อเด็กชาย 1,000 คน ในปี1981ตัวเลขดังกล่าวคือหญิง 945 ต่อชาย 1,000 คน ในปี1991เป็นหญิง 927 และในปี 2001 เป็นหญิง 914 คน

มีการคำนวณว่าหากสัดส่วนของทารกชายและหญิงเป็นไปธรรมชาติ โดยไม่มีการบิดเบือนแล้วจะมีเด็กหญิงเกิดเป็นจำนวนมากกว่าที่เป็นอยู่ปีละ 600,000 คน คำถามก็คือสัดส่วนทารกถูกบิดเบือนด้วยวิธีใดจนทำให้มีทารกหญิงหายไปปีละ 600,000 คน

คำตอบก็คือเครื่องมืออูลตราซาวด์ที่พ่อแม่มีเงินเพียง 600 รูปี ก็สามารถรู้เพศของทารกในครรภ์ได้ หลายนครบครว้ตัดสินใจทำแท้งด้วยเหตุผลหลายประการ ดังต่อไปนี้ (1) ต้องการมีครอบครัวเล็กๆ มีลูกเพียง 1-2 คน (มิได้มี 7-8 คนดังเช่นยุคพ่อแม่ซึ่งทำให้มีโอกาสได้ลูกชาย) ดังนั้นจึงต้องเลือกเพศที่ต้องการ (2) การมีลูกสาวในอินเดียทำให้ต้องเสียสินสอดเพื่อหาสามีให้ลูกสาว หากยากจนไม่มีเงินสินสอดก็จะเสียหน้า (3) ความพึงใจในการมีลูกชายไว้สืบสกุล

การมีเทคโนโลยีที่ทำให้รู้เพศทารกล่วงหน้า ความประสงค์มีครอบครัวเล็ก และการชื่นชมการมีบุตรชาย ทำให้สังคมในหลายประเทศดังกล่าวช่วยทำให้สัดส่วนทารกหญิงชายบิดเบือน ดังนั้น gendercide จึงยังคงมีอยู่ในแทบทุกทวีป ในทุกฐานะรายได้ ในทุกระดับการศึกษา ในทุกศาสนา ไม่ว่าจะเป็นฮินดู มุสลิม คริสเตียน พุทธ ฯลฯ

ในสังคมเหล่านี้ทารกหญิงในครรภ์ถูกฆ่าอย่างน่าสมเพชนับล้านคนในแต่ละปีด้วยเหตุผลสำคัญ คือความมีดมัวในปัญญา ชื่นชมลูกชายจนลูกผู้หญิงถูกละเลย มองเห็นว่าลูกเพศหญิงเป็นสิ่งแปลกปลอมที่แทรกเข้ามาในครอบครัว

อย่างไรก็ดีมีบางสังคมที่ค่านิยมเช่นนี้เปลี่ยนแปลง เกาหลีใต้ในทศวรรษ 1990 มีสัดส่วนของเพศทารกบิดเบือนเช่นเดียวกับจีนในปัจจุบัน แต่ภายในเวลา 20 ปี สัดส่วนดังกล่าวกำลังกลับสู่ภาวะปกติเนื่องจากวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลง รายได้ต่อหัวประชากรสูงขึ้นมาก การที่ผู้หญิงได้รับการศึกษา การมีกฎเกณฑ์เกี่ยวกับความเท่าเทียมกันทางเพศ คดีความฟ้องร้องเกี่ยวกับการกีดกันทางเพศ ฯลฯ ทำให้ในปัจจุบันการนิยมมีลูกชายเป็นเรื่องล้าสมัย และไม่ใช่อะไรที่น่ากลัวอีกต่อไป

นโยบาย one-child หรือมีลูกคนเดียวของรัฐบาลจีนทำให้สัดส่วนเพศทารกยังคงบิดเบือนต่อไป

ผลเสียของการบิดเบือนสัดส่วนก็คือ (1) ชายหาหญิงมาเป็นภรรยาได้ยากขึ้น และชายที่ไม่มีคู่ในสังคมเหล่านี้ไม่เป็นที่น่าเชื่อถือนัก (2) ชายหนุ่มที่ขาดคู่ในประเทศใดก็ตามมักเป็นสาเหตุของการก่ออาชญากรรม ก่อความรุนแรงทางเพศ (คนจีนเรียกผู้ชายเช่นนี้ว่า “กิ่งไม้ที่ไม่มีใบ”) จับหรือเรียกค่าไถ่หญิง ฯลฯ สร้างปัญหาในสังคม (3) โครงสร้างประชากรขาดความสมดุลซึ่งจะเป็นผลต่อเนื่องอีกหลายชั่วคน

สำหรับประเทศไทยทิศทางการเปลี่ยนแปลงของจำนวนประชากรหญิงและชายไปในทางตรงกันข้าม ปัจจุบันในประชากร 65 ล้านคน มีจำนวนหญิงมากกว่าชาย 800,000 คน และอาจเพิ่มมาเป็น 1 ล้านคนในเวลาไม่เกิน 10 ปี ภายใต้โครงสร้างประชากรปัจจุบัน

ทารกเพศหญิงในครรภ์ในบ้านเราโชคดีกว่าเพื่อนทารกหญิงในสังคมที่
ชื่นชมลูกชาย เรียกได้ว่าใหญ่ตั้งแต่อยู่ในท้อง และเมื่อคลอดออกมาแล้วถ้าเธอ
ไม่แน่จริงก็คงไม่มีจำนวนมากกกว่าอย่างนี้หรอก ถึงแม้เมื่อตอนเกิดมาชายมีสัดส่วน
มากกว่าก็ตาม แต่พอก็ตายกันเรียบเพราะโลดโผนโจนทยานกว่า

ถ้าอยู่ไม่รอดและไม่คลอดออกมาอย่างงามสง่า เขาจะเรียกกันว่าหญิงไทย
ใจกล้าระอะ

Destiny is not a matter of chance, it is a matter
of choice. It is not a thing to be waited for,
it is a thing to be achieved.

ชะตากรรมไม่ใช่เรื่องที่เกิดขึ้นเองโดยบังเอิญ หากเป็นเรื่องของการเลือก
มันมีใช้สิ่งที่จะรอดคอยให้มาถึง แต่เป็นสิ่งที่ต้องลงมือกระทำเพื่อให้อับสรรจุ

William Jennings Bryan

(นักการเมืองอเมริกัน อดีตผู้สมัครรับเลือกตั้งประธานาธิบดี 3 ครั้ง

ค.ศ. 1860-1925)

ชีวิตไม่มีการรีแมช (rematch)

(จากภาพยนตร์ซามูไรเรื่อง Miyamoto Musashi ภาค 1)

It takes a village to raise a child.

จะเลี้ยงดูสิ่งสอนอบรมเด็กคนหนึ่งมันต้องใช้คนทั้งหมู่บ้าน

(สุภาชิตอาฟริกา)

สำหรับหนึ่งในสังคมซึ่งเป็นคนถูกเลือกให้เป็นคู่ชีวิต

จงเลือกเส้นทางชีวิตที่จะทำให้คนที่เลือกท่านเป็นคนที่ท่านต้องการให้เป็นผู้เลือก